

Sygnatura akt IV Ka 268/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Marta Synowiec

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2013 roku

sprawy **K. P.**

obwinionej z art. 117 k.w. w zw. z § 10 pkt 2 Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy P.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinioną

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 12 lutego 2013 roku, sygnatura akt II W 360/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 50 zł i wymierza 30 zł opłaty za to postępowanie.

Sygn. akt IV Ka 268/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie wyrokiem zaocznym z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt II W 360/12:

I. obwinioną K. P. uznał za winną tego, że w okresie od 01 stycznia 2012 r. do dnia 07 sierpnia 2012 r. pomimo ciążącego na niej obowiązku zawarcia umowy na wywóz odpadów komunalnych, jako współwłaściciel nieruchomości, nie dopełniła tego obowiązku i nie zawarła stosownej umowy z podmiotem do tego uprawnionym, przyjmując, iż czyn został popełniony w P. to jest wykroczenia z art.117§1 k.w. w zw. z §10 10 pkt. Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy P. i za to na podstawie art.117§1 k.w. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 100 złotych;

II. na podstawie art.624§1 k.p.k. w zw. z art.119 k.p.w. zwolnił obwinioną od zapłaty kosztów sądowych, w całości zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodziła się obwiniona, wnosząc apelację tzw. osobistą.

Apelująca zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów postępowania przez błędną ocenę materiałów dowodowych sprawy, stronniczą i ukierunkowaną na skazanie obwinionej a nadto naruszenie prawa do obrony przez prowadzenie rozprawy pod usprawiedliwioną nieobecność obwinionej.

Podnosząc takie zarzuty apelująca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku lub o zmianę i uniewinnienie jej od przypisanego jej wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest całkowicie bezzasadna.

Nie ma racji obwiniona podnosząc zarzut naruszenia jej prawa do obrony. O terminach rozpraw obwinioną powiadamiano, i tak o rozprawie 20.12.2012 r. na piśmie (poświadczenie odbioru wezwania k.60 akt), o terminie 12 lutego 2013 r. także na piśmie (poświadczenie odbioru wezwania k.80 akt). Stawiennictwo jej na rozprawę było więc zależne tylko od jej woli. Bezpodstawnym byłoby wnioskowanie o usprawiedliwieniu nieobecności obwinionej na wymienionych terminach z powodu np. choroby. Obwiniona do chwili obecnej nie przedstawiła żadnego dokumentu, mogącego choć uprawdopodobnić taką przyczynę.

Równie błędnie apelująca zarzuciła wadliwą ocenę materiału dowodowego sprawy, co uzasadniła działaniem Sądu I instancji na korzyść osoby prywatnej T. D., który – według apelującej – miał dorobić się majątku 200 mln złotych dzięki pomocy Urzędu Miasta w P.. Tego rodzaju argumentacji nie można uznać za rzeczową czy poważną, a tym samym pozostaje ona bez znaczenia. Kolejne twierdzenie apelującej, iż należało ją wezwać do zawarcia umowy o wywóz odpadów komunalnych także ustaleń faktycznych zaskarżonego wyroku nie zmienia. Wszak to na właścicielu (współwłaścicielu) nieruchomości ciąży obowiązek zawarcia tego typu umowy, co Sąd I instancji szczegółowo wyłożył (k.5,6, 7,8 motywów), którego to obowiązku obwiniona zaniechała, mimo iż bezsprzecznie posiadała wiedzę o tym obowiązku i o tym, że pozostali domownicy a zarazem współwłaściciele nieruchomości takie umowy zawierają (córka A. P. z dziećmi, syn J. P. z żoną i dziećmi).

Skoro więc ustalenia faktyczne wyroku oparte zostały na prawidłowo przeprowadzonych dowodach, których ocena nie nosi jakichkolwiek wad ani uchybień art.7 k.p.k., zaś apelująca nie podniosła rzeczowych argumentów, pozwalających zakwestionować przypisanie jej sprawstwo popełnienia wykroczenia z art.117§1 k.w., zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy. Wymierzona obwinionej kara 100 złotych grzywny to słuszna sankcja odpowiadająca stopniowi społecznej szkodliwości czynu, która zarazem powinna osiągnąć wobec obwinionej cele zapobiegawcze i wychowawcze (art.33 k.w.).

Wobec przegrania apelacji obciążono obwinioną obowiązkiem poniesienia kosztów i opłat postępowania odwoławczego po myśli art.,.636§1 k.p.k. w zw. z art.118§1 k.p.w. i §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 10.10.2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 118, poz.1269) oraz na podstawie art.21 ust.2 i 3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.